



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Barbaris qui trans Istrum habitabant, quopacto ab Hunnis sedibus
pulsī, ad Romanos cōfugerint, ac Christiani facti sint, & de Vlphila &
Athalarico, & iis quæ inter eos acta suerunt, & quomodo ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

SOZOMENI HISTOR.

De Barbaris qui trans Istrum habitabant, quo pacto ab Hunnis sedibus pulsati, ad Romanos confugerint, ac Christianifaciti sint, & de Ulphila & Athalarico, & iis quæ inter eos acta fuerunt, & quomodo Ariana luc infecti sunt.

CAPVT XXXVII.

HAC oratione à Themistio habita, imperator, etsi factus animo aliquantò mansuetior, non tam acerba aduersariis, ut antea, supplicia irrogauit, non tamen iram suam contra sacerdotes accensam penitus restinxisset, nisi curæ de Rep. sibi iniectæ fuissent impedimento, quò minus ad eiusmodi scelera suum studium & operam conferret. Nam Gotthi, qui trans Istrum fluuium antè habitabant, & aliis imperabát Barbaris, ab Hunnis inde exacti, in fines Romanorum uenere. Hæc autem Hunnorù gens Thracibus & Gotthis, qui ad Istrum accolunt, ante hoc tempus fuerat omnino incognita. Hicque omnes minimè intelligebant se vicina inter se loca incolere, propterea quò lacus maximus inter eos interiectus erat: sed singuli terræ, quæ lacum attingebat, extremam oram fuisse illius partis orbis, in qua ipsi habitabant, & nihil deinceps esse, præter mare, & aquam arbitrabantur. Verùm forte fortuna bos cætro percitus, lacum transmittit, sequitur bubulcus. Qui cum terram trans lacum uidisset, tribulibus suis nuntiat. Sunt alij, qui dicunt, ceruum quibusdam Hunnis uenantibus, cum per lacum ab illis fugeret, monstrasse viâ, cuius extrema pars aqua operata fuit. Eos autè lacu transmissis, regionè tū ob cæli temperationè, tū ob bonitatè soli ad agriculturam idonei magnopere admiratos, reuertisse, & gentis suæ principi, quæ aspexerant, nuntiasse. Primò igitur exigua militum manu de viribus Gotthorum fecisse periculum, postea autem cum omnibus copiis illos aggressos, prælio deuicisse, & omnem eorum regionem occupasse. Gotthos verò, quos persequebantur, in Romanorù fines transiisse, & Istro fluuio traiecto, misisse legatos ad imperatorem: pollicitos esse se de reliquo Romanis socios futuros, sibi cõcedi, ut quo in loco uellent, habitare possent, orauisse

orauisse . Eius legationis principatum obtinuisse Vlphilá episcopum . Quæ res cum ipsis successisset ex sententia, libera permissa potestate, Thraciam incoluisse . Haud a deo diu post, seditione intestina inter eos conflata, bipartitò diuisos esse . Atque alteri factioni Athalaricum, Phritigernem alteri præfuisse . Prælio igitur inter eos cõmisso, Phritigernes, re malè gesta, auxilium à Romanis petiisse: Quod cum imperator Valens ei concessisset, & milites Romanos, qui erant in Thracia, ei subsidio venire permisisset, prælio redintegrato, victoriam consecutus esse, & Athalaricum cum suo exercitu in fugam vertisse .

Atque quò gratiam Valenti referret, & se ei in omnibus rebus amicissimum fore confirmaret, se eius de fide & religione sententiæ addixisse: persuasisseq; barbaris, sibi subiectis, vt eadem sentirent . At verò non istam solum causam fuisse puto, cur vniuersa Gotthorum gens ad hoc tempus vsque Arianis adiuncta sit, sed quòd Vlphilas eorum episcopus, licet in initio ab ecclesia catholica nihil dissentiret, tamen post, regnante Constantio per inscitiam, vnà cum Eudoxio & Acacio, vtpote ex episcoporum numero, qui in Concilio Nicæno conuenerant, Concilio Constantinopoli habito interfuit . Qui simul vt eò venit, dicitur, cum principes sectæ Arrianæ cum eo de religione disseruissent, essentque polliciti, legationem ei apud imperatorem ex sententia confectam fore, si modò se ipsorum opinioni vellet addicere, vel necessitate compulsus, vel quòd eam de Deo opinionè meliorem iudicaret, communioni Arianorum se adiunxisse, & totam suam gentem ab ecclesia catholica separasse . Nam Gotthi ab eo doctore ad pietatem & verum Dei cultum amplectendum instituti, & per eum ad mansuetiores mores traducti, in omnibus rebus facilè eius consilio paruerunt: pro certo persuasi, nihil ab eo vel dici improbè, vel fieri, sed omnia ad vtilitatem eorum, qui ardenti pietatis studio flagrabant, transigi . Quinetiam maximum dedit suæ virtutis specimen, infinita pericula pro religione Christiana tum subeundo, cum idem ipsi Barbari Gotthi, quos diximus, adhuc religionem Gentilium coluerunt . Primus præterea fuit, qui literas apud eos inuenerit, literasq; sacras in patriam

11
SOZOMENI HISTOR.

trium sermonem conuerterit. Quare quòd Barbari prope Istrum omnino sectam Arrianam sequebantur, hæc quidem causa fuit. Per idem tempus magnus numerus eorum qui Phritigerni parebant, propter Christum martyrio è medio sublatis sunt. Nam Athalaricus, cum Viphilas multos eius ditioni subiectos ad religionem Christi deduxisset, iniquo animo ferens, perinde quasi auita & patriæ religio nouata fuisset, eorum complures multis ac varijs multauit supplicijs: quorum pars in iudicium adducta, cum viriliter & magno animo fidem Christi defendisset, interfecta est, pars nulla pro se habita oratione, trucidata. Siquidem fertur eos, quibus huius rei conficiendæ negocium Athalaricus imposuerat, statuatam quandam in curru collocatam per singula Christianorum tabernacula circumduxisse, iussisseque ut eam adorarent, eiq; hostias immolarent. Quod cum facere recusassent Christiani, tabernacula cum ipsis hominibus incendio absumpsisse. Porro aliam cladem hac multo miserabiliorem eodem tempore quoq; accidisse accepi. Nam multi tum viii, tum mulieres (quarum aliæ pueros secum aduexerant, aliæ infantes recens natos, & adhuc sugentes vbera) violentiæ eorum, qui ipsos ad sacrificandum cõpellebant, succumbentes, ad tabernaculum ecclesiæ, quæ ibi fuit, profugerunt. Qui omnes, tabernaculo illo à Gentilibus incenso, pariter extincti sunt. Non longo tempore post, Gotthi ad mutuam fuere inter ipsos concordiam adducti: qui insolentia elati, Thraces grauibus afficere incõmodis, vrbes eorum & pagos vastare cõeperunt. Qua re audita, Valens, experientia rei, quantum errasset, edoctus est. Nam cum putaret Gotthos, utpote semper in armis exercitatos, tum sibi, tum subiectis suis vtilis fore, copias tum Romanas contempsit, & pro militibus, qui ex vrbibus & pagis Romanorum conscribi solebant, aurum exegit. Verùm de spe depulsus, relicta Antiochia, prope Constantinopolim contendit. Quo quidem tempore persecutio ab illo contra orthodoxos excitata, sopita est. Mortuo autem Euzoio, Theodorus in eius locum successit, Arianis præfuit.

De Ma